

HİCÂZ ŞARKI
"Aşkınla ben ey nâzenin"

Usûlü: Sofyan

Beste: İsmâîl Dede Efendi

B. Sazlı

(1)

Aşkınla beney nâzenin
 Mecbûrunam mecbûrunam
 Ey serv-i kâmet nev-zemin
 Mecbûrunam mecbûrunam

(2)

Geldim kapuna bendenem
 Hem bende-i efgendenem
 Rahmcyle gel nâlendenem
 Mecbûrunam mecbûrunam

Vezni: Müstef'ilün müstef'ilün

KELİMELER

nâzenin	: çok nazlı yetiştirmiş, cilveli, oynak
mecbûr	: icbâr edilmiş, zor görülmüş, zorla bir işe girişmiş
serv-i kâmet	: servi gibi uzun boylu
nev-zemin	: yeni tarzda, yeni üslûbda
bende	: kul, köle, bağlı
efgende	: yıkılmış, yıkık, düşkün, düşürülmüş, yere atılmış, biçâre
bende-i efgende	: sevgiliye bağlanmış kul
rahm	: merhamet, acıma
nâlende	: inleyen, inleyici